

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (četvrto vijeće)

28. travnja 2021.*

„Javna služba – Osoblje EGSO-a – Članovi privremenog osoblja – Odbijanje ponovnog razvrstavanja – Tužba za poništenje – Rok za podnošenje žalbe – Teret dokazivanja glede prekoračenja roka – Akt kojim se nanosi šteta – Dopuštenost – Jednako postupanje – Pravna sigurnost – Tužba za naknadu štete – Neimovinska šteta”

U predmetu T-843/19,

Paula Correia, sa stalnom adresom u Woluwe-Saint-Étienneu (Belgija), koju zastupaju L. Levi i M. Vandenbussche, *avocates*,

tužiteljica,

protiv

Europskog gospodarskog i socijalnog odbora (EGSO), koji zastupaju M. Pascua Mateo, X. Chamodraka i K. Gambino, u svojstvu agenata, uz asistenciju B. Wägenbaura, *avocat*,

tuženika,

povodom zahtjeva na temelju članka 270. UFEU-a radi, s jedne strane, poništenja odluke EGSO-a, koja je donesena na datum nepoznat tužiteljici, s kojom je potonja upoznata 12. travnja 2019. i kojom se odbija ponovno je razvrstati u razred AST 7 na temelju postupka ponovnog razvrstavanja za 2019., te radi, s druge strane, naknade neimovinske štete koju je tužiteljica pretrpjela zbog te odluke,

OPĆI SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: S. Gervasoni, predsjednik, P. Nihoul i R. Frenco (izvjestiteljica), suci,

tajnik: L. Ramette, administrator,

uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 13. siječnja 2021.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: francuski

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Europski gospodarski i socijalni odbor (EGSO) savjetodavno je tijelo koje predstavlja europske organizacije poslodavaca, radnika i drugih predstavnika civilnog društva, posebno onih u socioekonomskom, građanskom, profesionalnom i kulturnom području. Sastavljen je od triju skupina, to jest skupine poslodavaca (u daljnjem tekstu: skupina I.), skupine radnika i skupine „Raznolikost Europe”. Svaka od tih skupina raspolaže vlastitim tajništvom za koje se zapošljava privremeno osoblje na temelju članka 2. točke (c) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije (u daljnjem tekstu: UZOS).
- 2 Dana 11. srpnja 2000. tužiteljica, P. Correia, zaposlena je, na temelju ugovora na neodređeno vrijeme u smislu članka 2. točke (c) UZOS-a, u svojstvu članice privremenog osoblja unutar skupine I. u razredu C 3 (koji je postao AST 4) s početkom rada 1. rujna 2000.
- 3 Dana 9. siječnja 2008. tužiteljica je s učinkom od 1. siječnja 2007. ponovno razvrstana iz razreda AST 4 stupnja 5. u razred AST 5 stupanj 1. Dana 18. siječnja 2016. ona je s učinkom od 1. siječnja 2016. ponovno razvrstana iz razreda AST 5 stupnja 3. u razred AST 6 stupanj 1.
- 4 Dana 26. ožujka 2019. održan je sastanak između tužiteljice i predsjednika skupine I. (u daljnjem tekstu: sastanak od 26. ožujka 2019.). Dana 28. ožujka 2019. tužiteljica je imala sastanak s vršiteljicom dužnosti direktorice Uprave E – Ljudski resursi i financije EGSO-a (u daljnjem tekstu: sastanak od 28. ožujka 2019. odnosno uprava za osoblje).
- 5 Dana 12. travnja 2019. tužiteljica je sudjelovala na sastanku sa svojim načelnikom odjela glede postupka ocjenjivanja za 2018. (u daljnjem tekstu: sastanak od 12. travnja 2019.).
- 6 Tužiteljica je 10. srpnja 2019. podnijela žalbu (u daljnjem tekstu: žalba) na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju) protiv odluke da je se u 2019. ponovno ne razvrsta u razred AST 7 (u daljnjem tekstu: pobijana odluka). U toj je žalbi navela, među ostalim, da joj nije poznat datum na koji je ta odluka bila donesena.
- 7 Dana 21. listopada 2019. EGSO je tužiteljici uputio dopis kako bi je obavijestio da EGSO-ovo tijelo nadležno za sklapanje ugovora o radu (u daljnjem tekstu: TNSUR) nije u mogućnosti odgovoriti na njezinu žalbu u roku koji je propisan člankom 90. stavkom 2. Pravilnika o osoblju.
- 8 Dana 10. studenoga 2019. žalba je prešutno odbijena.
- 9 Dana 16. siječnja 2020. EGSO je obavijestio tužiteljicu da je njezina žalba odbijena (u daljnjem tekstu: odluka o žalbi).

Postupak i zahtjevi stranaka

- 10 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 12. prosinca 2019. tužiteljica je pokrenula ovaj postupak. Odgovor na tužbu, replika i odgovor na repliku podneseni su 16. ožujka, 30. lipnja i 17. srpnja 2020.

- 11 Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi pobijanu odluku;
 - naloži EGSO-u naknadu neimovinske štete koja je uzrokovana tom odlukom i procijenjena je *ex aequo et bono* na 2000 eura;
 - naloži EGSO-u snošenje troškova.
- 12 EGSO od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu;
 - naloži tužiteljici snošenje troškova.
- 13 Dopisom podnesenim tajništvu Općeg suda 5. siječnja 2021. tužiteljica je iznijela dva zapažanja o izvješću s rasprave od kojih se jedno odnosilo na postojanje sastanka od 28. ožujka 2019.
- 14 Na raspravi od 13. siječnja 2021. stranke su saslušane prilikom svojih izlaganja i prilikom davanja odgovora na pitanja koja je postavio Opći sud.
- 15 Glede dopisa iz točke 13. ove presude, tužiteljica je na raspravi navela da odustaje od osporavanja da postoji sastanak od 28. ožujka 2019., ali da osporava predmet navedenog sastanka. U odgovoru na tužiteljčina zapažanja o izvješću s rasprave EGSO je na raspravi podnio dopis elektroničke pošte od 15. ožujka 2019. koji potječe od predsjednika skupine I. i upućen je glavnom tajniku EGSO-a (u daljnjem tekstu: glavni tajnik), a kako bi se utvrdio sadržaj sastanka od 28. ožujka 2019. (u daljnjem tekstu: poruka elektroničke pošte od 15. ožujka 2019.). Tužiteljica ističe nedopuštenost tog dokumenta iz razloga što je nepravodobno podnesen. Opći je sud taj dokument uložio u spis ne dirajući u ispitivanje njegove dopuštenosti.

Pravo

Dopuštenost tužbe

- 16 U odgovoru na tužbu EGSO ističe argument o postojanju zapreke vođenju postupka iz razloga što žalbu protiv pobijane odluke tužiteljica nije podnijela u roku od tri mjeseca predviđenom u članku 90. stavku 2. Pravilnika o osoblju. Tvrdi u tom pogledu da je na sastanku od 26. ožujka 2019. predsjednik skupine I. obavijestio tužiteljicu o svojoj odluci da glavnom tajniku ne predloži njezino ponovno razvrstavanje na temelju ocjenjivanja u 2019. Samo je ta odluka akt koji tužiteljici može nanijeti štetu jer je zbog nje izgubila svaki izgled za ponovno razvrstavanje u 2019., tako da je žalba podnesena 10. srpnja 2019. nedopuštena, kao i ova tužba.
- 17 Tužiteljica se protivi argumentu o postojanju zapreke vođenju postupka koji je EGSO istaknuo, navodeći, u biti, da se sastanak od 26. ožujka 2019. odnosio samo na obnovu njezine karijere, a ne na odluku da je se ponovno ne razvrsta. Na raspravi je dodala da se, s obzirom na to da se radi o neformalnom sastanku, on ne može smatrati prilikom za dostavu pojedinačne odluke u smislu članka 25. drugog stavka Pravilnika o osoblju. Osim toga, budući da se odluke o ponovnom razvrstavanju članova privremenog osoblja raspoređenih u EGSO ne objavljuju, tužiteljici je

nemoguće saznati na koji je datum pobijana odluka bila donesena. Ustraje na činjenici da se s njom upoznala usput na sastanku od 12. travnja 2019. koji se odnosio na razdoblje ocjenjivanja za 2018.

- 18 Stoga tužiteljica smatra da se njezina žalba na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju protiv pobijane odluke, podnesena 10. srpnja 2019., ne može smatrati podnesenom izvan roka, tako da je njezina tužba dopuštena.
- 19 U replici tužiteljica naglašava da u svojoj odluci o žalbi, koja joj je dostavljena 16. siječnja 2020., to jest nakon podnošenja ove tužbe, EGSO nije utvrdio nedopuštenost njezine žalbe. Time je EGSO prešutno priznao da je o pobijanoj odluci tužiteljica mogla biti obaviještena tek na sastanku od 12. travnja 2019.
- 20 U tom pogledu valja na početku istaknuti da je, unatoč argumentu o postojanju zapreke vođenju postupka u odgovoru na tužbu, EGSO u točki 5. šestoj podtočki odluke o žalbi izričito priznao da je tužiteljica bila upoznata s pobijanom odlukom na sastanku od 12. travnja 2019., kao što to ona tvrdi.
- 21 Međutim, u skladu s ustaljenom sudskom praksom i kao što je to EGSO istaknuo na raspravi, rokovi za podnošenje žalbe i tužbe iz članaka 90. i 91. Pravilnika o osoblju kogentne su naravi te se odluka o njima ne može prepustiti ni strankama ni sudu na kojem je da, čak i po službenoj dužnosti, provjeri jesu li ti rokovi poštovani (vidjeti presude od 8. rujna 2008., Kerstens/Komisija, T-222/07 P, EU:T:2008:314, t. 53. i navedenu sudsku praksu, i od 12. prosinca 2019., Feral/Odbor regija, T-529/16, neobjavljenu, EU:T:2019:851, t. 34. i navedenu sudsku praksu).
- 22 Na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju, koji se na članove privremenog osoblja primjenjuje na temelju članka 46. UZOS-a, žalbe se moraju podnijeti u roku od tri mjeseca od „datum[a] priopćenja odluke dotičnoj osobi, ali ni u kojem slučaju kasnije od datuma kada je osoba primila obavijest ako se mjera na nju odnosi”, kao u ovom slučaju.
- 23 Usto, prema ustaljenoj sudskoj praksi, na stranci je koja se poziva na prekoračenje roka, to jest ovdje EGSO-u, da podnese dokaz o datumu na koji je navedeni rok počeo teći (vidjeti rješenje od 7. rujna 2005., Krahl/Komisija, T-358/03, EU:T:2005:301, t. 53., i presudu od 9. srpnja 2020., Komisija/HM, C-70/19 P, neobjavljenu, EU:C:2020:544, t. 123. i navedenu sudsku praksu).
- 24 Također je ustaljena sudska praksa da dokaz o trenutku u kojem se zainteresirana osoba upoznala s pojedinačnom odlukom može proizlaziti iz okolnosti različitih od formalne dostave navedene odluke. U tom pogledu, iako puke indicije na temelju kojih se može zaključiti da je odluka primljena ne mogu biti dovoljne, taj dokaz može proizlaziti, među ostalim, iz poruke elektroničke pošte zainteresirane osobe iz koje nedvojbeno slijedi da se ona prije navedenog datuma propisno upoznala s navedenom odlukom (vidjeti u tom smislu presudu od 15. veljače 2012., AT/EACEA, F-113/10, EU:F:2012:20, t. 39. i navedenu sudsku praksu).
- 25 U tom se pogledu EGSO oslanja, s jedne strane, na razmjenu poruka elektroničke pošte između tužiteljice i uprave za osoblje, te, s druge strane, na izvadak iz elektroničkog kalendara te uprave. Na raspravi je potonji očitovao svoju volju da se pozove i na drugi element, to jest na dopis elektroničke pošte od 15. ožujka 2019.

26 Što se, kao prvo, tiče razmjene poruka elektroničke pošte priloženih odgovoru na tužbu, iz spisa proizlazi da je 26. ožujka 2019. tužiteljica uputila upravi za osoblje zahtjev sastavljen na sljedeći način:

„[Predsjednik skupine I.] upravo me obavijestio da vas nakon vašeg zadnjega razgovora moram kontaktirati radi zakazivanja termina. Razlog za taj zahtjev je traženje načina za napredovanje u obnovi moje karijere i moje ponovno razvrstavanje.”

27 EGSO ističe da tužiteljica ne bi zahtijevala taj hitan sastanak da nije istog dana saznala da njezin spis nije predložen za ponovno razvrstavanje na temelju ocjenjivanja u 2019.

28 Tužiteljica je u replici pojasnila da je navedenu poruku elektroničke pošte poslala nakon razgovora s predsjednikom skupine I. koji je svratio u njezin ured. U prisutnosti drugog kolege, on joj je savjetovao da se obrati upravi za osoblje u vezi s obnovom njezine karijere. Glede spominjanja „ponovnog razvrstavanja” u tom dopisu elektroničke pošte, tužiteljica je na raspravi primijetila da postupak obnove karijere nužno dovodi do ponovnog razvrstavanja u određeni razred.

29 Dana 27. ožujka 2019. uprava za osoblje odgovorila je na tužiteljčinu poruku elektroničke pošte iz točke 26. ove presude na sljedeći način:

„Povodom vašeg zahtjeva, možete li mi navesti kad ćemo se moći sastati kako bi raspravili situaciju s vašom karijerom [...]”.

30 No, mora se utvrditi s obzirom na sudsku praksu navedenu u točki 24. ove presude da ta razmjena poruka elektroničke pošte sama za sebe po ničemu ne dokazuje sadržaj sastanka od 26. ožujka 2019. Prema tome, njome se ne može potvrditi da je na tom sastanku tužiteljica upoznata s pobijanom odlukom, kao što to EGSO tvrdi.

31 Naime, kao što to proizlazi iz objašnjenja koje je tužiteljica dala na raspravi (vidjeti točku 28. ove presude), na temelju okolnosti da je u svojoj poruci elektroničke pošte od 26. ožujka 2019. samo uputila na svoje ponovno razvrstavanje ne može se nedvojbeno zaključiti da se s pobijanom odlukom upoznala na datum koji je EGSO naveo. Tim više što se u toj poruci elektroničke pošte tužiteljica usredotočila samo na „postizanje napretka” u svojem ponovnom razvrstavanju, a ne na odbijanje da joj se ono odobri, što je u potpunosti razumljiv pristup u okviru zahtjeva za obnovu karijere.

32 Kao drugo, EGSO je povrh te razmjene poruka elektroničke pošte podnio izvadak iz elektroničkog kalendara uprave za osoblje koji bi trebao potvrditi sastanak od 28. ožujka 2019. između tužiteljice i te uprave u trajanju od oko jednog sata. Na tom je sastanku uprava obavijestila tužiteljicu o razlozima pobijane odluke s kojom se tužiteljica upoznala 26. ožujka 2019. Međutim, na početku valja primijetiti da je ta tvrdnja u suprotnosti s odlukom o žalbi, kao što to proizlazi iz točke 20. ove presude.

33 Usto, navedena tvrdnja uopće nije potkrijepljena dokazima. Konkretno, izvadak iz elektroničkog kalendara iz točke 32. ove presude ne sadržava nikakvo pojašnjenje o predmetu sastanka od 28. ožujka 2019. i EGSO nije dostavio niti zapisnik s tog sastanka niti čak izjavu uprave za osoblje s navodima o temama obrađenima tijekom tog sastanka.

- 34 Kao treće, EGSO se poziva na poruku elektroničke pošte od 15. ožujka 2019. koju je podnio tijekom rasprave i kojom je predsjednik skupine I. predložio ponovno razvrstavanje dvaju članova osoblja raspoređenih u tajništvo navedene skupine. EGSO smatra da iz toga proizlazi da se na sastanku od 26. ožujka 2019. tužiteljica nužno upozнала s pobijanom odlukom.
- 35 U tom pogledu valja istaknuti da članak 85. stavak 3. Poslovnika Općeg suda određuje, među ostalim, da stranke mogu stavljati dokazne prijedloge i prije zatvaranja usmenog dijela postupka, pod uvjetom da opravdaju kašnjenje u stavljanju dokaznih prijedloga.
- 36 No, u ovom slučaju EGSO nije opravdao kašnjenje u podnošenju dokaznog prijedloga spomenutog u točki 34. ove presude. Ovo se utvrđenje nameće tim više što je već u stadiju replike tužiteljica osporavala tvrdnju EGSO-a u odgovoru na tužbu glede sadržaja sastanka od 28. ožujka 2019. Iz toga slijedi da na temelju članka 85. stavka 3. Poslovnika treba smatrati da je poruka elektroničke pošte od 15. ožujka 2019. podnesena nepravodobno, tako da taj dokument treba odbaciti kao nedopušten.
- 37 U svakom se slučaju mora utvrditi da je poruka elektroničke pošte od 15. ožujka 2019. samo prijedlog za ponovno razvrstavanje koji potječe od predsjednika skupine I. koji, kao pripremni akt, nije odluka kojom je glavni tajnik, kao TNSUR, odbio ponovno razvrstati tužiteljicu.
- 38 U tom pogledu valja podsjetiti da su akti ili odluke koji mogu biti predmet tužbe za poništenje samo one mjere koje proizvode obvezujuće pravne učinke koji mogu utjecati na tužiteljeve interese, mijenjajući na bitan način njegov pravni položaj. Kad je riječ o aktima ili odlukama koji se donose u nekoliko faza, osobito nakon završetka internog postupka, kao što je odluka u vezi s postupkom za ponovno razvrstavanje članova privremenog osoblja, pobijati se mogu samo one mjere kojima se konačno utvrđuje stajalište institucije po završetku tog postupka. Međutim, međumjere čiji je cilj priprema konačne odluke ne nanose štetu u smislu članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju i mogu se samo neizravno osporavati u sklopu tužbe protiv akata koji se mogu poništiti (vidjeti po analogiji presude od 5. ožujka 2003., Staelen/Parlament, T-24/01, EU:T:2003:52, t. 32. i navedenu sudsku praksu, i od 21. rujna 2015., Anagnostu i dr./Komisija, F-72/11, EU:F:2015:103, t. 38.).
- 39 No, mora se utvrditi da čak i pod pretpostavkom da se nespominjanje tužiteljice u poruci elektroničke pošte od 15. ožujka 2019. može smatrati odlukom predsjednika skupine I. da glavnom tajniku ne predloži njezino ponovno razvrstavanje, taj je akt tek jedna od uzastopnih faza u postupku ponovnog razvrstavanja koji se dovršava odlukom o ponovnom razvrstavanju, ovisno o okolnostima, drugih članova privremenog osoblja, a koja bi se odluka morala, osim toga, objaviti u smislu članka 25. trećeg stavka Pravilnika o osoblju koji se na temelju članka 11. UZOS-a primjenjuje na članove privremenog osoblja. Utjecaj na pravni položaj članova privremenog osoblja, koji ispunjavaju uvjete za ponovno razvrstavanje, može postojati tek u trenutku sastavljanja popisa ponovno razvrstanih članova privremenog osoblja koji je pravilno objavljen. Proizlazi da su prijedlozi predsjednika skupine I. pripremni akti za odluku TNSUR-a o sastavljanju popisa ponovno razvrstanih članova privremenog osoblja (vidjeti u tom smislu i po analogiji presude od 19. ožujka 2003., Tsarnavas/Komisija, T-188/01 do T-190/01, EU:T:2003:77, t. 73. i navedenu sudsku praksu, i od 21. rujna 2015., Anagnostu i dr./Komisija, F-72/11, EU:F:2015:103, t. 39.).
- 40 Međutim, s obzirom na to da je nesporno da odluke o ponovnom razvrstavanju članova privremenog osoblja koje je donio glavni tajnik nisu bile objavljene u skladu s člankom 25. trećim stavkom Pravilnika o osoblju i da je na raspravi EGSO izjavio da mu je nepoznat datum donošenja

odluke glavnog tajnika kao TNSUR-a koja se odnosi na prijedloge za ponovno razvrstavanje sadržane u poruci elektroničke pošte od 15. ožujka 2019., tužiteljica je još manje bila u mogućnosti saznati u kojem je trenutku pobijana odluka donesena. EGSO, dakle, ne može osnovano tvrditi da se tužiteljica propisno upozнала s navedenom odlukom najkasnije 26. ožujka 2019., tako da žalba nije bila nepravodobna.

- 41 Slijedom navedenog, argument o postojanju zapreke vođenju postupka koji je EGSO istaknuo valja odbiti i ovu tužbu proglasiti dopuštenom.

Zahtjev za poništenje

- 42 U prilog svojem zahtjevu za poništenje tužiteljica ističe četiri tužbena razloga. S obzirom na sadržaj tužbe, valja ih nabrojiti pet. Prvi se temelji, u biti, na povredi obveze obrazlaganja pobijane odluke. Od četiriju ostalih tužbenih razloga drugi se temelji na povredi načela jednakog postupanja, treći na povredi načela pravne sigurnosti, četvrti na očitoj pogrešci u ocjeni i peti na povredi dužnosti brižnog postupanja.
- 43 U okolnostima konkretnog slučaja Opći sud smatra svrsishodnim ispitati, prije svega i istovremeno, drugi i treći tužbeni razlog, koji se temelje na povredi načelâ jednakog postupanja i pravne sigurnosti.
- 44 U biti, tužiteljica predbacuje EGSO-u da je prekršio načelo jednakog postupanja na temelju kojeg je bio dužan utvrditi objektivne i transparente kriterije koji omogućuju članovima privremenog osoblja da se upoznaju s detaljnim pravilima za svoje ponovno razvrstavanje, te tvrdi da nepostojanje jasnog, konkretnog, predvidljivog i transparentnog postupka s tim u vezi krši načelo pravne sigurnosti.

Dopuštenost drugog i trećeg tužbenog razloga

- 45 EGSO ističe argument o postojanju zapreke vođenju postupka u pogledu drugog i trećeg tužbenog razloga, i to uz obrazloženje da tužiteljica nije objasnila zbog čega joj nepostojanje pisanih pravila u vezi s ponovnim razvrstavanjem osobno nanosi štetu, tako da su argumenti izneseni u okviru tih tužbenih razloga istaknuti isključivo u interesu zakonitosti i posljedično se moraju smatrati nedopuštenim.
- 46 U tom pogledu valja istaknuti da iako prema ustaljenoj sudskoj praksi dužnosnik ili član osoblja nije ovlašten postupati u interesu zakonitosti ili institucija, a u prilog tužbi može istaknuti samo prigovore koji se odnose na njega osobno, dovoljno je, međutim, da je navodna nezakonitost imala posljedice na njegov pravni položaj kako bi se prigovor koji tužitelj iz nje izvodi smatrao osobnim prigovorom (presuda od 10. studenoga 2011., Merhzaoui/Vijeće, F-18/09, EU:F:2011:180, t. 63.). No, tužiteljica u ovom slučaju navodi upravo to da je na njezin osobni pravni položaj utjecao nedostatak jasnih i preciznih kriterija u vezi s ponovnim razvrstavanjem članova privremenog osoblja u postupku ponovnog razvrstavanja za 2019., čime se krše načelâ jednakog postupanja i pravne sigurnosti. Iz toga slijedi da su drugi i treći tužbeni razlog dopušteni.

Osnovanost drugog i trećeg tužbenog razloga

- 47 Načelom pravne sigurnosti nastoji se osigurati predvidljivost situacija i pravnih odnosa koji proizlaze iz prava Unije (presuda od 3. srpnja 2019., PT/EIB, T-573/16, EU:T:2019:481, t. 233.) te se zahtijeva da svaki akt administracije koji proizvodi pravne učinke bude jasan i precizan tako da zainteresirane osobe mogu nedvojbeno znati koja su njihova prava i obveze te da u skladu s tim postupaju (vidjeti u tom smislu presudu od 27. siječnja 2016., DF/Komisija, T-782/14 P, EU:T:2016:29, t. 45. i navedenu sudsku praksu). Taj se zahtjev nameće osobito kada predmetni akt može imati nepovoljne posljedice na zainteresirane osobe (vidjeti u tom smislu presudu od 11. svibnja 2017., Deza/ECHA, T-115/15, EU:T:2017:329, t. 135.).
- 48 U tom kontekstu valja istaknuti da je odlukom br. 114/16 A o donošenju pravila o promaknuću EGSO utvrdio pisana i kodificirana pravila u vezi s ponovnim razvrstavanjem ugovornog osoblja i dužnosnika.
- 49 S druge je strane nesporno da EGSO nije donio nikakvu odluku te vrste u vezi s ponovnim razvrstavanjem članova privremenog osoblja. Stoga ne postoji nikakav obvezujući tekst niti bilo koji drugi dokument u kojem su konkretizirani elementi analize, s obzirom na koje ti članovi osoblja mogu imati pravo na ponovno razvrstavanje, ili veza koja može postojati između mehanizma za ocjenjivanje članova privremenog osoblja koji je EGSO uspostavio i mogućnosti ponovnog razvrstavanja ili pak jamstava glede ispitivanja pojedinačnih situacija prije donošenja odluka s tim u vezi.
- 50 No, EGSO se poziva na postojanje ustaljene prakse u vezi s ponovnim razvrstavanjem članova privremenog osoblja koja je poznata potonjima i ispunjava zahtjeve UZOS-a i sudske prakse. Tužiteljica osporava postojanje takve prakse i, u svakom slučaju, smatra da se njome ne poštuje niti načelo jednakog postupanja niti načelo pravne sigurnosti.
- 51 Članak 80. stavak 3. Poslovnika EGSO-a određuje da ovlasti TNSUR-a glede primjene, među ostalim, članka 10. stavka 3. UZOS-a kojim je uređeno ponovno razvrstavanje članova privremenog osoblja izvršava glavni tajnik na temelju prijedlogâ predsjednikâ triju skupina EGSO-a. Sami ti prijedlozi plod su prijedloga koje daju načelnici odjela za članove privremenog osoblja koji su raspoređeni u njihov odjel i ovisе, osim toga, o proračunskim mogućnostima.
- 52 Iz pojašnjenja koja je EGSO pružio na raspravi proizlazi da se praksa na koju se poziva tiče, među ostalim, odvijanja postupka ponovnog razvrstavanja, dok se s materijalne točke gledišta ponovno razvrstavanje članova privremenog osoblja odvija na temelju usporedbi zasluga i uz poštovanje načela jednakog postupanja. Međutim, EGSO je naglasio da se njegovoj osobitosti, a posebno „izrazito političkom” karakteru njegova sastava, protivi mogućnost da uspostavi sustav ponovnog razvrstavanja članova privremenog osoblja koji je zasnovan na ocjenjivanju zasluga i usporediv s onim koji se primjenjuje na dužnosnike na temelju članka 45. Pravilnika o osoblju. Dodao je u tom pogledu da se kriteriji relevantni za postupak ponovnog razvrstavanja članova privremenog osoblja „stubokom razlikuju” od onih koje treba uzeti u obzir u okviru promaknuća dužnosnikâ.
- 53 U svojim pismenima EGSO također ističe da radi ponovnog razvrstavanja članova privremenog osoblja unutar triju skupina od kojih se sastoji, on uzima u obzir, među ostalim, dostupnost proračunskih stavki kao i stope promaknuća utvrđene u Prilogu I. B. Pravilniku o osoblju, kako bi se uzeo u obzir radni staž članova osoblja u njihovu razredu (pri čemu prosječno trajanje radnog staža u razredu iznosi četiri godine).

- 54 Prema sudskoj praksi, institucije uživaju slobodu odabira u području organizacije osoblja i njegova upravljanja, a posljedično nemaju, među ostalim, obvezu uspostaviti poseban sustav ocjenjivanja i ponovnog razvrstavanja umjesto nekog drugog (vidjeti u tom smislu presudu od 14. veljače 2007., *Simões Dos Santos/OHIM*, T-435/04, EU:T:2007:50, t. 132. i navedenu sudsku praksu), pod uvjetom da poštuju opća načela prava Unije, među ostalim, i načelo jednakog postupanja.
- 55 Usto, UZOS-om nije predviđena posebna odredba koja se odnosi na ponovno razvrstavanje članova privremenog osoblja, poput onih u članku 45. Pravilnika o osoblju koji se primjenjuje na dužnosnike. S tim u vezi EGSO s pravom ističe da pravila primjenjiva na ponovno razvrstavanje članova privremenog osoblja ne mogu biti istovjetna onima koja se primjenjuju na dužnosnike. Naime, članovi privremenog osoblja nemaju istu mogućnost napredovanja u karijeri kao i dužnosnici (o mogućnosti napredovanja u karijeri dužnosnikâ vidjeti presudu iz 2007., *Silva/Komisija*, F-21/06, EU:F:2007:116, t. 70., 71. i 76.). Isto tako, ocjena stručnih zasluga članova privremenog osoblja koji su, kao i tužiteljica, zaposleni na temelju članka 2. točke (c) UZOS-a može počivati na elementima analize koji u obzir uzimaju osobitost zaposlenja koje ih povezuje s institucijom, osobito postojanje povjerenja posebne naravi i, ovisno o okolnostima, politički kontekst u kojima se njihove dužnosti obavljaju.
- 56 Ostaje činjenica da se svaki postupak ponovnog razvrstavanja mora odvijati uz poštovanje općih pravnih načela poput načela jednakog postupanja, također utvrđenog u članku 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, koja obvezuju sva tijela, urede ili agencije i institucije Unije, kao i načela pravne sigurnosti (vidjeti presude od 13. srpnja 2018., *K. Chrysostomides & Co. i dr./Vijeće i dr.*, T-680/13, EU:T:2018:486, t. 440., i od 3. srpnja 2019., *PT/EIB*, T-573/16, EU:T:2019:481, t. 233. i navedenu sudsku praksu). Osim toga, EGSO to nije osporavao.
- 57 U tom je pogledu ustaljena sudska praksa da je jednako postupanje opće i temeljno načelo prava Unije koje zahtijeva da se u usporedivim situacijama ne postupa na različit način i da se u različitim situacijama ne postupa na jednak način, osim ako je takvo različito postupanje objektivno opravdano. Povreda načela jednakog postupanja postoji kada se različito postupa prema dvjema kategorijama osoba između čijih činjeničnih i pravnih situacija nema značajnih razlika ili kada se jednako postupa u situacijama koje su različite (vidjeti u tom smislu presudu od 20. veljače 2009., *Komisija/Bertolete i dr.*, T-359/07 P do T-361/07 P, EU:T:2009:40, t. 37. i 38. i navedenu sudsku praksu).
- 58 Poštovanje navedenog načela zahtijeva da institucija, tijelo, ured ili agencija Unije pribave sve elemente analize, poput izvješća o ocjenjivanju, kako bi utemeljili svoju ocjenu zasluga i izbjegli opasnost od proizvoljnosti te osigurali jednako postupanje prema kandidatima koji ispunjavaju uvjete za promaknuće (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 15. prosinca 2015., *Bonazzi/Komisija*, F-88/15, EU:F:2015:150, t. 61. i navedenu sudsku praksu).
- 59 Potom, iako u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 54. ove presude institucije imaju diskrecijsku ovlast, ipak je na sudu Unije da provjeri jesu li predmetna institucija, tijelo, ured ili agencija Unije, odnosno konkretnom slučaju EGSO, poštovali načela jednakog postupanja i pravne sigurnosti u okviru organizacije postupka ponovnog razvrstavanja članova privremenog osoblja, a osobito, u okviru usporednog ispitivanja na kojem se taj postupak temelji (vidjeti u tom smislu presude od 13. srpnja 2018., *K. Chrysostomides & Co. i dr./Vijeće i dr.*, T-680/13, EU:T:2018:486, t. 440., i od 3. srpnja 2019., *PT/EIB*, T-573/16, EU:T:2019:481, t. 233. i navedenu sudsku praksu).

- 60 No, kao što to proizlazi iz točke 49. ove presude, glede ponovnog razvrstavanja članova privremenog osoblja EGSO nije utvrdio elemente analize na temelju kojih se može provesti usporedba zasluga koja bi poštovala načelo jednakog postupanja. Samo uvjeti navedeni u točki 53. ove presude ne mogu biti dovoljni da se odabere među članovima privremenog osoblja koji su kandidati za ponovno razvrstavanje. Praksa koju s tim u vezi EGSO slijedi ne jamči, dakle, da će svi načelnici odjela i predsjednici skupine sastaviti na zajedničkim osnovama prijedloge za ponovno razvrstavanje i da će odluke glavnog tajnika kao TNSUR-a poštovati načelo jednakog postupanja.
- 61 Taj izostanak elemenata analize tim je sporniji jer se, kao što je to istaknuto u točki 40. ove presude, odluke o ponovnom razvrstavanju ne objavljuju unutar EGSO-a u skladu s člankom 25. trećim stavkom Pravilnika o osoblju, čime se također krši načelo pravne sigurnosti.
- 62 U tom pogledu valja podsjetiti da je obveza transparentnosti posljedica načela jednakog postupanja jer se njime nastoji zajamčiti odgovarajuća razina publiciteta koja omogućuje nadzor nepristranosti i nepostojanja proizvoljnosti uprave (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 15. travnja 2011., IPK International/Komisija, T-297/05, EU:T:2011:185, t. 124.).
- 63 Iz toga slijedi da to što EGSO ne objavljuje odluke o ponovnom razvrstavanju nije samo suprotno odredbama Pravilnika o osoblju, nego također može naštetiti pravima članova privremenog osoblja raspoređenih u tajništva različitih skupina EGSO-a jer sprečava nadzor nepristranosti uprave u postupku ponovnog razvrstavanja.
- 64 Tužiteljica s tim u vezi ističe da je, za razliku od njezinih kolega koji su također raspoređeni u tajništva triju skupina EGSO-a, njezina karijera osobito sporo napredovala. Naime, u 19 godina njezino razvrstavanje je izmijenjeno samo u dva navrata, i to s učinkom od 1. siječnja 2007. i 1. siječnja 2016.
- 65 U prilog svojoj argumentaciji ona podnosi usporednu tablicu koju je sastavila i kojom nastoji dokazati da su njezine kolege članovi privremenog osoblja, zaposleni u trima skupinama EGSO-a, doživjeli brži razvoj svoje karijere nego ona.
- 66 No, primjena kriterija od četiri godine radnog staža u vezi s ponovnim razvrstavanjem članova privremenog osoblja, kao i primjena načela jednakog postupanja, na koje se EGSO pokušava pozvati (vidjeti točku 53. ove presude), ne proizlaze iz usporedne tablice koju je tužiteljica sastavila. Naime, iz te je tablice vidljivo postojanje znatnih razlika glede brzine ponovnog razvrstavanja među različitim članovima privremenog osoblja raspoređenih u tajništva triju skupina EGSO-a. Primjera radi, glede skupine I., u koju je tužiteljica raspoređena, iz te tablice proizlazi da je jedan član privremenog osoblja napredovao za tri razreda (od AST 2 do AST 5) u jedva dvije godine, dok je drugi član osoblja postigao usporedivo napredovanje (od AST 3 do AD 6) u skoro šest godina. Isto vrijedi glede članova privremenog osoblja raspoređenih u tajništvo skupine radnika, za koje su razlike u napredovanju u karijeri još izraženije. Primjera radi, u potonjoj skupini vidljivo je da je član privremenog osoblja napredovao za dva razreda (od AST 4 do AST 6) u šest godina, dok je drugi član osoblja napredovao za tri razreda (od AST 4 do AST 7) u devetnaest godina.
- 67 EGSO ne iznosi nikakav argument kojim može pobiti sadržaj te tablice ili tužiteljčine argumente o razlikama glede brzine napredovanja u karijeri među članovima privremenog osoblja raspoređenima u tajništva skupina EGSO-a, među ostalim u tajništvo skupine I. Konkretno, EGSO ne pruža nikakvu indiciju na temelju koje se može zaključiti da se kriteriji, s obzirom na

koje on tvrdi da je ponovno razvrstao članove privremenog osoblja, to jest, među ostalim, dostupnost radnih mjesta i pravilo o radnom stažu u određenom razredu, primjenjuju uz poštovanje načela jednakog postupanja.

- 68 Ako postoji skup dovoljno uvjerljivih naznaka koje potkrepljuju tužiteljevu argumentaciju, na tuženoj je instituciji da s objektivnim elementima koji mogu biti predmet sudskog nadzora dokaže postojanje prakse usklađene s navedenim načelom (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 8. studenoga 2018., RA/Revizorski sud, T-874/16, neobjavljenu, EU:T:2018:757, t. 56.).
- 69 No, valja istaknuti da je EGSO opisao način na koji je organizirao postupak ponovnog razvrstavanja za 2019. precizirajući samo neizravno koja je bila metoda koju je TNSUR slijedio, kako bi se usporedile zasluge članova privremenog osoblja koji su kandidati za ponovno razvrstavanje. Naime, na temelju objašnjenja koja je EGSO dao ne može se utvrditi niti na koji je način niti na kojoj je osnovi TSNUR ili predsjednik skupine I. zapravo proveo tu usporedbu zasluga prema elementima analize koji odražavaju strukturu, potrebe i posebnu organizaciju EGSO-a (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 8. studenoga 2018., RA/Revizorski sud, T-874/16, neobjavljenu, EU:T:2018:757, t. 57.).
- 70 Ta razmatranja nisu dovedena u pitanje drugim argumentima koje je EGSO iznio.
- 71 Kao prvo, EGSO ističe da mu nije moguće primijeniti sustav za ponovno raspoređivanje članova privremenog osoblja poput sustava promaknuća dužnosnikâ, koji se zasniva samo na sustavu uspoređivanja zasluga, s obzirom na to da se članovi privremenog osoblja ponovno raspoređuju unutar EGSO-a ovisno o različitim razlozima. U tom pogledu ističe različita ograničenja sistemske naravi.
- 72 Kao prvo, EGSO smatra da ponovno razvrstavanje člana privremenog osoblja pretpostavlja bitnu izmjenu zadaća koje on obavlja. Kao drugo, on primjećuje da članovi privremenog osoblja raspoređeni unutar EGSO-a spadaju u proračunsku stavku koja se razlikuje od proračunske stavke dužnosnikâ, jer su oni postavljeni na nestalna radna mjesta. Po toj osnovi svako razvrstavanje podlijegalo bi raspoloživosti proračuna koji se godišnje dodjeljuje. Kao treće i posljedično, budući da je broj radnih mjesta predviđenih za članove privremenog osoblja iscrpno utvrđen zbog proračunskih ograničenja, član privremenog osoblja može se ponovno razvrstati samo ako postane dostupno slobodno radno mjesto koje odgovara novom razredu. U tom pogledu EGSO primjećuje, među ostalim, da sustav ponovnog razvrstavanja zasnovan na uspoređivanju zasluga, kao što je onaj koji se odnosi na promaknuće dužnosnikâ, ne dopušta da se osigura homogena raspodjela dužnosti koje odgovaraju razredima AST 1 do AST 9 unutar EGSO-a, osobito u subjektima koji funkcioniraju s vrlo malim brojem zaposlenika, poput tajništva skupina od kojih se sastoji.
- 73 Međutim, mora se utvrditi da ograničenja na koje se EGSO poziva nisu kao takva posebna niti glede strukture niti organizacije tajništva navedenih skupina, niti su nepremostiva i ne mogu se smatrati preprekom uvođenju jasnih, objektivnih i transparentnih elemenata usporedne analize u okviru postupka ponovnog razvrstavanja članova privremenog osoblja na temelju kojih se može osigurati poštovanje načela pravne sigurnosti i jednakog postupanja.
- 74 Glede proračunskih razloga na koje se EGSO poziva valja naglasiti da oni ne mogu sami po sebi opravdati nepostojanje jasnog, preciznog i nediskriminatornog internog postupka ili pravila u vezi s ponovnim razvrstavanjem članova privremenog osoblja (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 20. srpnja 2016., RN/Komisija, F-104/15, EU:F:2016:163, t. 72.).

- 75 Kao drugo, EGSO je na raspravi istaknuo da se, s obzirom na to da je on tijelo „izrazito političkog” karaktera, zasluge koje treba uzeti u obzir u sklopu ponovnog razvrstavanja njegovih članova privremenog osoblja razlikuju od onih koje treba uzeti u obzir u okviru promaknuća dužnosnikâ koje je uređeno člankom 45. Pravilnika o osoblju.
- 76 Doduše, kao što to proizlazi iz točaka 54. i 59. ove presude, institucije su slobodne odrediti elemente analize prema vlastitim potrebama službe i svojim organizacijskim osobitostima te nisu dužne pravila primjenjiva na promaknuće dužnosnikâ prenijeti na ponovno razvrstavanje članova privremenog osoblja.
- 77 U tom pogledu EGSO ističe da iako su na temelju članka 16. prvog stavka UZOS-a odredbe članka 45. Pravilnika o osoblju primjenjive na članove privremenog osoblja raspoređene u političke skupine Europskog parlamenta, a ne na članove privremenog osoblja raspoređene u skupine EGSO-a, kriteriji iz navedenog članka 45., koji se odnose na uspoređivanje zasluga i uzimanje u obzir radnog staža u određenom razredu, jesu načela svojstvena svim internim direktivama primjenjivima na osoblje EGSO-a.
- 78 Međutim, kao prvo, na temelju te općenite tvrdnje ne može se niti shvatiti kako se kriteriji utvrđeni u članku 45. Pravilnika o osoblju primjenjuju na ponovno razvrstavanje članova privremenog osoblja EGSO-a niti provjeriti, jesu li oni stvarno primijenjeni u konkretnom slučaju.
- 79 Kao drugo i u svakom slučaju, vidljivo je da ta tvrdnja proturječi argumentu koji je EGSO iznio na raspravi i prema kojem se njegovu „izrazito političkom” karakteru protivi mogućnost da uvede sustav ponovnog razvrstavanja članova privremenog osoblja zasnovanog na uspoređivanju zasluga, kao što je sustav promaknuća predviđen u članku 45. Pravilnika o osoblju. Usto, dovoljno je primijetiti da s obzirom na to da ta odredba, u vezi s člankom 16. prvim stavkom UZOS-a, predviđa sustav promaknuća zasnovan na zaslugama osobito za članove privremenog osoblja raspoređene u političke skupine Parlamenta, koje su političke skupine *par excellence*, EGSO neosnovano tvrdi da ga politička narav skupina od kojih je sastavljen sprečava u uspostavi sustava za uspoređivanje zasluga članova privremenog osoblja raspoređenih u navedene skupine.
- 80 Na institucijama, tijelima, agencijama ili uredima Unije je da u okviru ostvarivanja svoje organizacijske slobode iz točaka 54. i 59. ove presude prethodno odrede elemente usporedne analize kako bi poštovali načelo jednakog postupanja i pravne sigurnosti uzimajući u obzir svoje posebne potrebe službe. Iz toga proizlazi da se EGSO neosnovano poziva na nemogućnost, koja mu je svojstvena, da usvoji transparentne, predvidljive i nediskriminatorne elemente analize zasluga, kako bi svojem osoblju omogućio da ocijeni zakonitost odluka o ponovnom razvrstavanju, a Općem sudu da provede nadzor te zakonitosti s obzirom na načela pravne sigurnosti i jednakog postupanja.
- 81 U tim okolnostima valja prihvatiti drugi i treći tužbeni razlog i posljedično poništiti pobijanu odluku jer su njome prekršena načela jednakog postupanja i pravne sigurnosti, pri čemu nije nužno ispitati ostale tužbene razloge koje je tužiteljica podnijela u okviru svojeg zahtjeva za poništenje.

Zahtjev za naknadu štete

- 82 Tužiteljica smatra da je pretrpjela neimovinsku štetu zbog neizvjesne situacije u kojoj se nalazi glede razvoja svoje karijera, što je posljedica okolnosti da EGSO nije donio jasne, transparentne i nediskriminatorne kriterije u vezi s ponovnim razvrstavanjem članova privremenog osoblja.

Smatra da će i dalje postojati dvojba u pogledu ocjenjivanja zasluga koje bi ona mogla dokazati, da su prethodno bili utvrđeni jasni i precizni kriteriji. Posljedično zahtijeva da se EGSO-u naloži da joj isplati naknadu štete procijenjenu *ex aequo et bono* na 2000 eura.

- 83 EGSO smatra da su argumenti koje je tužiteljica iznijela u okviru svojeg zahtjeva za naknadu štete neosnovani. Kao prvo, EGSO nije počinio nezakonitost koja bi tužiteljici mogla uzrokovati štetu. Kao drugo, budući da je pobijana odluka donesena u kontekstu koji je tužiteljici poznat, ona se ne može pozivati na postojanje neizvjesnosti glede razvoja svoje karijere kao na osnovu svojeg zahtjeva za naknadu štete.
- 84 Uvodno valja podsjetiti da kako bi se utvrdila odgovornost institucije, tijela, ureda ili agencije Unije, mora se ispuniti nekoliko uvjeta, odnosno njihovo postupanje mora biti nezakonito, mora se pretrpjeti stvarna šteta i mora postojati uzročna veza između tog ponašanja i navodne štete, pri čemu su ta tri uvjeta kumulativna (vidjeti presudu od 3. listopada 2019., DQ i dr./Parlament, T-730/18, EU:T:2019:725, t. 47. i navedenu sudsku praksu).
- 85 U ovom su slučaju ispunjena tri kumulativna uvjeta iz točke 84. ove presude, to jest nezakonitost koju je EGSO počinio, šteta koju je tužiteljica pretrpjela i uzročna veza između tih dvaju elemenata.
- 86 Prema sudskoj praksi, poništenje nezakonitog akta, poput pobijane odluke, samo za sebe predstavlja primjerenu naknadu i načelno dostatnu za svu neimovinsku štetu koju je taj akt mogao prouzročiti, osim kada tužitelj dokaže da je pretrpio neimovinsku štetu odvojivu od nezakonitosti na kojoj se temelji poništenje i koja se ne može u potpunosti popraviti tim poništenjem (vidjeti presude od 19. svibnja 2015., Brune/Komisija, F-59/14, EU:F:2015:50, t. 80. i navedenu sudsku praksu, i od 16. srpnja 2015., Murariu/EIOPA, F-116/14, EU:F:2015:89, t. 150. i navedenu sudsku praksu).
- 87 Međutim, u ovom se slučaju poništenjem pobijane odluke ne može kao takvim u potpunosti nadoknaditi neimovinska šteta koju je tužiteljica pretrpjela.
- 88 Doduše, na temelju članka 266. UFEU-a EGSO je dužan postupiti sukladno ovoj presudi na način da postupak ponovnog razvrstavanja članova privremenog osoblja zasnuje na jasnim, transparentnim i nediskriminatornim elementima analize. No, nezakonitost koja se odnosi na nepostojanje elemenata prije podnošenja ove tužbe neće se moći lako retroaktivno ispraviti. Naime, nemoguće je predvidjeti obilježja elemenata analize koja bi EGSO mogao usvojiti i teško je odrediti kako bi se tužiteljčina uspješnost mogla ocijeniti na temelju njih. Stoga će neovisno o sadržaju mehanizama koje EGSO usvoji postojati dvojba glede mogućnosti da se tužiteljicu retroaktivno ponovno razvrsta kao i, ovisno o okolnostima, glede uspješnosti koju bi tužiteljica mogla dokazati da su elementi analize u vezi s ponovnim razvrstavanjem bili prvotno utvrđeni. Ta dvojba predstavlja štetu koja izravno proizlazi iz nezakonitosti koju je EGSO počinio i neizvjesnost koju tužiteljica osjeća glede razvoja svoje karijere ne može se popraviti mjerama za izvršenje presude koje će EGSO donijeti (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 12. svibnja 2011., AQ/Komisija, F-66/10, EU:F:2011:56, t. 110.).
- 89 U tim okolnostima, procijenivši *ex aequo et bono* štetu koju je tužiteljica tako pretrpjela Opći sud smatra, u skladu s njezinim zahtjevom, da je iznos od 2000 eura primjerena naknada za neimovinsku štetu pretrpljenu zbog nezakonitosti koju je EGSO počinio.

Troškovi

- 90 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. S obzirom na to da EGSO nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje troškova u skladu s tužiteljičinim zahtjevom.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (četvrto vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Poništava se odluka Europskog gospodarskog i socijalnog odbora (EGSO) kojom je odbijeno ponovno razvrstavanje Paule Correie na temelju postupka ponovnog razvrstavanja za 2019.**
- 2. EGSO-u se nalaže da P. Correii isplati iznos od 2000 eura po osnovi neimovinske štete koju je pretrpjela.**
- 3. EGSO-u se nalaže snošenje troškova.**

Gervasoni

Nihoul

Frendo

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 28. travnja 2021.

Tajnik
E. Coulon

Predsjednik
M. Van der Woude